

בש"פ 5981/17 - מדינת ישראל נגד מוניב מחאג'נה

בבית המשפט העליון
בש"פ 5981/17

לפני:
העוררת:
כבוד השופט י' עמית
מדינת ישראל

נגד

המשיב:
מוניב מחאג'נה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק
מ"ת 17901-06-17 שניתנה ביום 23.7.2017 על ידי
כבוד השופטת ז' בוסתן

תאריך הישיבה: ג' באב התשע"ז (26.7.2017)

בשם העוררת: עו"ד נעימה חנאווי-כראם
בשם המשיב: עו"ד עאדל בויארט

החלטה

ערר המדינה על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ז' בוסתן) מיום 23.7.2017, בגדרה הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאת נשק ואביזר לנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ונהיגה בזמן פסילה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 18.5.2017 נהג המשיב בתחומי עירו אום אלפאחם ברכב שבחזקתו, ביודעו כי הוא פסול מלנהוג. למחרת, נהג המשיב משטחי הרשות הפלסטינית לשטח ישראל, דרך מחסום תאנים, כאשר בתא המטען של הרכב מוחבאים שני נשקים דמויי תת-מקלע מאולתר ושתי מחסניות ריקות התואמות את הנשקים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וביקש להפנות את המשיב לתסקיר שירות המבחן. כעולה מתסקיר המעצר מיום 11.7.2017, שירות המבחן התרשם כי 'רב הנסתר על הגלוי' בכל הנוגע לנסיבות מעצרו של המשיב

ומציאת הנשק ברכבו, אך נדמה שהמעצר וההליך המשפטי מהווים גורם מרתיע עבור המשיב ויש ביכולתו לעמוד בגבולות חיצוניים במסגרת מעצר בית. עם זאת, קיים קושי בהערכת הסיכון הטמון בהתנהגותו, ובשל כך המליץ שירות המבחן להורות על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני בהשגחתם של בני משפחתו, וכן על מתן צו פיקוח של שירות המבחן למשך שישה חודשים.

3. ביום 23.7.2017 ניתנה החלטת בית משפט קמא. בית המשפט ציין כי על אף שעבירות נשק מקימות עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה. עוד צויין כי המשיב נעדר עבר פלילי והורשע בעבר בעבירות תעבורה בלבד, וכי הוא חולה ונדרש לעבור ניתוח לב בהקדם באפשרי. נוכח המלצת שירות המבחן, ולאחר דחיית טענת המדינה כי יש לפסול את המפקחים המוצעים, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בדרך של פיקוח אלקטרוני.

על כך נסב ערר המדינה.

4. דין הערר להתקבל.

ככלל, בעבירות נשק נקודת המוצא היא מעצר מאחורי סורג ובריה נוכח המסוכנות האינהרנטית שבעבירה זו (ראו, לדוגמה, בש"פ 6074/16 דומראני נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (22.8.2016); בש"פ 5419/16 מדינת ישראל נ' פלוני (7.7.2016); בש"פ 6145/16 אבוחצירא נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (15.9.2016)). ולא רק זאת, אלא שעל פי סעיף 22(ב)(1) לחוק המעצרים, כאשר בעבירות נשק עסקינין, יש צורך בטעמים מיוחדים שירשמו על מנת להסתפק במעצר בפיקוח אלקטרוני.

5. לא מצאתי כי המקרה דנן נמנה על אותם מקרים חריגים המצדיקים שחרור ממעצר מאחורי סורג ובריה. עניינו בהסלקה של שני תתי מקלע בדפנות תא המטען לצורך הברחתם מתחומי הרשות הפלסטינית. אין צורך להרחיב הדיבור על הסכנה בתחום עבירות הנשק, במיוחד דהאידינא, שנשק דומה שימש אזרחים ישראלים לפיגוע רצחני בהר הבית. קראתי את חקירותיו של המשיב במשטרה, ואף אני סבור כי רב הנסתר על הגלוי. המשיב לא הצליח ליתן הסבר סביר מדוע מאן דהוא יטמין, ללא ידיעתו, שני כלי נשק, ששווים ב"שוק כלי הנשק" מגיע לעשרות אלפי שקלים, ובחלק מהחקירה שמר המשיב על זכות השתיקה. אף לא למותר לציין כי נמצאה טביעת אצבע של המשיב בחלק הפנימי של אחת משקיות הניילון שהכילו את כלי הנשק. אכן, אין למשיב עבר פלילי, אך הסתבכותו בעבירה חמורה כגון דא, אך מגבירה את המיסתורין סביב הברחת הנשקה באופן שלא עלה בידו בשלב זה לסתור את חזקת המסוכנות הסטטוטורית.

6. ולבסוף, גם אין להקל ראש בכך שהמשיב נהג בזמן פסילה, זמן קצר לאחר שרישיונו נפסל. בכל זמן נתון בישראל, יש אלפי נהגים שנוהגים בפסילה, ודומה לעיתים כי מדובר בעבירה שנהגים רבים דשים בעקביהם. לטעמי, העבירה של נהיגה בפסילה מעידה על מבצעה כי אין מורא החוק עליו, והמציאות מוכיחה כי לעיתים עבירה זו גוררת עבירות חמורות יותר, כאשר הנהג מנסה לברוח מהמשטרה ומתפתח מרדף תוך סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. אילו הייתה זו העבירה היחידה המיוחסת למשיב, מן הסתם לא היה נעצר עד לתום ההליכים, אך יש בעבירה זו להוסיף, ולו שמץ נוסף של חומרה, לעבירת הנשק החמורה כשלעצמה.

7. קיצורו של דבר, שלא עלה בידי המשיב להצביע על טעמים מיוחדים בגינם יש לחרוג מהכללים הרגילים ולשחררו למעצר בפיקוח אלקטרוני (השוו, לדוגמה, בש"פ 7495/16 פלוני נ' מדינת ישראל (9.10.2016)).

סוף דבר שהערר מתקבל ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו בת"פ 17856-06-17 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד.

ניתנה היום, ז' באב התשע"ז (30.7.2017).

שׁוֹפֵט
